

ДЕЛИ-ОРМАНСКИ

Курьеръ

Седмичен вестникъ за общественъ животъ, наука и информация
Излиза всѣка седмица

Редакторъ: М. Ивановъ

АБОНАМЕНТЪ:

За година: 50 лева;
За 6 месеца 30 лева.

Обявления:

Търгов. 1.50 лв. кв. см:
Пристав. 0.80 лв. на дума.

Броя 1 левъ

Печатница

„Хр. Ботйовъ“
—Нови-Пазаръ—

Печата всички видове формуляри за общини, училища и читалища.

Приготвя избирателни списъци.

Печата: бланки, флики, операционни бележки и пр. търговски книжа за банки, кооперации, държавни учреждения и търговци.

Работа чиста и бърза.

Складъ

На спиртни питиета на **Димитъръ Аврамовъ**—Нови-Пазаръ.

Съобщава на всички питеипродавци въ околията, че отъ 1 февруарий т. г. откри складъ на вина и всички видове спиртни напитки, които продава на конкурентни цени.

Съ почитъ: **Д. Аврамовъ**

Хиню С. Хиневъ

Нови-Пазаръ

Съобщава на всички дърводѣлци, майстори и др., че разполага за сезона съ голѣмъ изборъ отъ ДЪСКИ: чамови и борови; готови дюшета, Циментъ Гранитоидъ; БОИ всички видове, БЕЗИРЪ, „крокодилъ“ ЛАКОВЕ, ЧЕТКИ, галванизирана ламарина, ОБЛО желѣзо, БРАВИ—всички видове, ангропати, ментешета, дръжки за скринове и др. на конкурентни цени.

Преди да купите какъвто и да е материалъ отъ горензброенитѣ, посетете дъскарницата на

Хиню С. Хиневъ

2—5

ОБЯВЛЕНИЕ

Въ магазина на **Тодоръ Юрдановъ** Н-Пазаръ се намира винаги на складъ всички видове **колониялни** стоки като: **солъ каменна, оризъ**—Пловдивски, **газъ, оцетъ**—есенция и др.

Цигари на едро и дребно

Пристигнаха ни и **восъчни** пити отъ Българската кооперация „Нектаръ“—гарантирано качество.

Цени конкурентни.

Съ почитъ:

Тодоръ Юрдановъ

(5—5)

отъ бѣло меше съ по
БЪЧВИ 400, 800 литри вмѣстимостъ при **А.Доневъ & Синъ**

За земледѣлското население.

„Сговорна дружина планина повдига“

Голѣма частъ отъ населението на града се занимава съ земледѣлие, за селата нѣма нужда това да се казва. И всичко това население се състои все отъ дребни собственици. Обикновено всѣки притежава по 30—40—50 декара земя. Обработката на тая земя все още става по примитивенъ начинъ и доходитѣ обикновено биватъ слаби; нѣщо повече, тѣ дори не заплащатъ положения трудъ за произвеждането имъ. Въ резултатъ притежателитѣ на земи въ нашия край, трѣбва да упражняватъ и странични занятия за да могатъ да консолидиратъ (да вържатъ два та края), бюджета си. Нашия земеделецъ работи много, труди се денонощно, не си доспива, ходи окъсанъ, храни се оскъдно и пакъ е беденъ, пакъ е сиромашъ? Това е положението на третитѣ четвърти отъ българския народъ. Такова е то при нормални години когато въ економическия животъ на цѣлата страна не бушуватъ економически и финансови кризи като сегашната.

Никой не е въ състояние да помогне на дребния стопанинъ да се измъкне безнаказано отъ това окаяно положение. Държавата не може на себе си да помогне, затова не ще дойде редъ да помага на малоимотния или ако това стане може би ще бжде късно и безполезно. Въ случая сълзи и съболезносования също сж излишни—тѣ никога не сж помагали на страдащитѣ. Може би скоро ще настъпи врѣме когато малоимотнитѣ ще бждатъ лишени отъ земя, която ще бжде продадена за дългове къмъ банки и частни лица.

Не остава нищо друго освенъ замедѣлцитѣ сами да си помогнатъ. Какъ? Този въпросъ е отдавна разрешенъ и мнозина вече съ радостъ се ползватъ отъ облагитѣ на това разрешение. Единствената, най-ефикасна и лекоизпълнима помощ е **САМОПОМОЩТА**, която на дело е изразена въ формата на **КООПЕРАЦИЯТА**. Земледѣлското население трѣбва да пожертвува всичко за да си помогне само, като образу-

ва масово кооперации. Всека година предъ нашия земеделецъ се редятъ непрекъснати сезонитѣ на полската работа; въ дългата върволица отъ непосиленъ трудъ за обработване малката земя той изпитва вижда и чувствува плода на своя трудъ; винаги и всекога той констатира че цѣлъ животъ преминалъ въ упоритъ трудъ не може да осигури ни то бждаще на неговитѣ деца, нито спокойни старини за него. Много естествено е, че въ такъвъ случай първо ще се появи обезвъряването за светло бждаще и после умразата къмъ причинитѣ на това зло. Който и да е въ подобно състояние на духа, ще бжде невъзприемчивъ и неохотно ще се отнася къмъ всека мисль за превъзможване злото.

Една теория казва. „Всѣки може да стане богатъ“ Но фактитѣ говорятъ обратното. Не може всички да сж богати нѣма страна, нѣма провинция по цѣлия земенъ ширъ дѣто всички да сж богати. Всеко богатство е изградено върху

плещитѣ на много чужди имоти. . .

Едно лѣкарство има само срѣщу отделнитѣ забогатявания, само едно лѣкарство има за запазване и на дребнитѣ земедѣлски стопани—кооперацията. Чрезъ кооперацията, ще се запазятъ малкитѣ стопанства отъ пропадане; чрезъ нея многобройнитѣ и членове, дребни собственици, ще могатъ да обработватъ земята си бързо, съ по малко трудъ, а свободното време ще употребятъ за странични занятия или за по-рационално използване земитѣ си. По тоя пътъ вече сж тръгнали много села. Макарь тѣхнитѣ земедѣлски кооперации да не сж стигнали до тамъ щото да централизиратъ въ себе си изцѣло дребнитѣ стопанства, все пакъ тѣ вече вършеятъ и оратъ на свойтѣ членове съ трактори и вършачки.

Въ нашия градъ има компактна маса дребно земедѣлско съсловие. Една земедѣлска кооперация е повече отъ необходимо. Може нѣкой да ка-

жатъ, че такава имаше вече и че тя не прокопса. Но това не бива да отчайва никого. Вѣроятно въ миналото има грешка. Тѣ ще се избегнатъ и всичко ще трѣгне по своя нормаленъ пътъ.

Всички трѣбва да обърнатъ погледъ къмъ кооперацията, защото тамъ е тѣхното спасение.

Ще се повърнемъ.

КООПЕРАТИВНИЯ ДЕНЪ У НАСЪ.

На 6 Юлий. Неделя се отпразнува кооперативния денъ И въ нашия градъ за пръвъ пътъ тая година, по инициативата на Популяриятъ Банка, се отпразнува тоя денъ. Присѣствахъ на устроеното по тоя поводъ събрание. Първото нѣщо което биеше на очи бѣше слабото посещение. Макарь че денътъ се празнува въ сезона на най-усилена полска работа, все пакъ въ града имаше достатъчно организирани и неорганизираны кооператори, които имаха възможностъ да посетятъ събранието. Въ деня ко-

гато трѣбваше да проявимъ нашата солидарностъ като кооператори, нѣкои отъ насъ предъ почетоха да бждатъ изъ кафенетата и кръчмитѣ. Това говори за още слабото кооперативно съзнание, нужна е още много просвѣтна работа. Инициативата на Популяриятъ Банка за празнуването е похвална. Следъ кратка рѣчь отъ А. Богдановъ върху значението за международния кооперативенъ денъ се чете рефератъ. Поява, същностъ и развой въ нѣкой страни на кооперативното движение. Съ голѣма въщина и подробностъ референтъ Попъ Андреевъ разви темата си.

Ние смѣтаме че съ това празнуване Попул Банк дава началото на своята просвѣтна дѣйностъ. Надяваме се презъ зѣмита, когато кооператоритѣ ще бждатъ по свободни. Попул Банк да уреди редица беседи въ които на кооператоритѣ ще научатъ много работи изъ областта на кооперативното дѣло.

Присѣтствуи кооператоръ.

СХД

Н. АГЪНСКИ

Мѣрача Никола Михайловъ

тежко измѣква голѣмитѣ си бутуши изъ калъта на ораната нива и бавно крачи съ увиснала на гърдитѣ глава. Той пакъ продължи пътя но сега вече по бавно и на всѣка крачка да да види колко много сж го прибижили тѣзи, които си играеха съ чинвата му, защото чувствуваше близостта имъ. Той не ускори крачката си за да се опита да избегне смъртта. Дали не искаше или не можеше да стори това? И едното и другото предположение, като че ли бѣха еднакво близки до истината. Той не искаше да избегне смъртъта, защото въ този моментъ тя му бѣше по-жяна отъ живота. Защо

да живѣя, когато орждията сж въ пѣнъ? Наистина дълъгъ е изпълненъ изцѣло но не до край. Орждието е знаме на артилерията, падне ли знамето, трѣбва да падне и знаменосецъ! И той чакаше и канеше смъртъта да го посети. Той не можеше да бѣга отъ нея, защото третехъ дено щия прекарани въ непрекъснатъ бой и безсъница, бѣха изчерпали силитѣ му до последна капка, а днешния бой съ изоставяне на орждията го превърна въ сѣнка отъ човекъ, въ живъ трупъ.

Съ смачкана и съ изгубена форма и цвѣтъ фуражка, съ разкопчанъ натегнелъ отъ калъ и разпуханъ отъ нависналитѣ подъ него бинокль пистолетъ, фуляръ, чанта и пр. войнишки шинелъ, съ широки разклатени и наклепани съ прѣстъ юфтови бутуши, батерейния командиръ тежко и морно се влачеше предъ руситѣ, като да бѣше тѣхенъ началникъ—водачъ, Орждейния коман-

диръ го предшестваше на почтенно разстояние и едновременно съ трепетъ и ядъ следѣше неговата небрежна стѣпка, Никой не задѣлжаше подчинения да придружава и сле ди за началника си, той можеше да го изостави и мисли само за себе си, въ този моментъ, но когато се опитваше да стори това подъ натиска на наежилы се истинкитѣ за самосъхранение, нѣкаква вътрешна пружина притискаше мозъка, спираше сърдцето, сплваше крачката му. Още единъ човѣкъ съпътствувае батерейния командиръ до известно врѣме. Това бѣше мѣрача Никола Михайловъ, който не последва примера на останалитѣ войници, а се отдрѣпна въ близката до батареята плитка долчинка, сви се въ нея и отъ тамъ наблюдаваше всичко какво ставаше съ батареята. Когато и батерейния командиръ напусна батареята и се повлече назадъ Никола Михайловъ безъ да излизъ

отъ долчинката, трѣгна наспоредъ командира си и държайки главата си винаги надъ брега на долчинката, но това не трая дълго. . . . Единъ куршумъ свирна главата на мѣрача потъна въ долчинката и не се показва вече.

Най-после командира пристигна до купитѣ слама, задъ които фелдфебела, като квачка, бѣше събралъ и прѣстнатитѣ войници. Нѣколко души отъ тѣхъ вече стреляха съ събрани по полето турски пушки и патрони. Руситѣ се сепнаха отъ това „препятствие“, спрѣха се на значително разстояние, залегнаха и открия силенъ огнь по купитѣ. Командира застана като статуя, стоеше на открито близо до сламитѣ.

—Господинъ капитанъ, приберете се тукъ на закрито, тамъ ще ви убиятъ!—почти заповѣда фелдфебела. Капитана се приближи бавно до сламитѣ, запали цигара на завѣтъ и пакъ се върна на прежнее си мѣсто.

—Ще ви убиятъ, господинъ капитанъ!—напрасно повтори нѣколко

пѣти всички събрани войници. Наистина куршумитѣ бръмнаха като рокъвъ сѣрдити оси и съ злоба се навиха въ сламата за да търсятъ тамъ жертва въ която да излѣятъ отровата си.

Командира като че ли не чуваше, не виждаше нищо. Лицето му бѣше застигало и бледно като лице на смъртникъ. Като догарящъ пламъкъ на восъчна свѣщъ, отарѣме на врѣме свѣташе блясъкъ въ помътнелитѣ му очи. Той стоеше като сомнамбулъ, предаденъ на нѣкаква не сложна и кратка мисль. Въ единъ моментъ той издигна главата си високо и заканително махна съ укоръ на руситѣ, като да имъ каже:

—Негодници! Така ли се стреля?

Следъ това той бавно се обърна съ гърба къмъ тѣхъ и дълго се визира къмъ близкия заденъ ридъ на нашата позиция, където бѣше наблюдателния пунктъ на дивизията и като че ли мисломъ питаше.

—Не виждаше ли какво става тукъ? Защо не изпратите помощъ?

Цигари на едро и дребно въ Колонкалния Магазинъ

„Савата“

На САВА БОНЧЕВЪ гр. Нови-Пазаръ. Сж-
щия разполага съ пъленъ чешитъ и следнитъ
сезонни стоки които ще вземете съ много на-
малени цени.

**Синъ камъкъ 20 л. Рафия, Бодлива
тель, Телена мрежа, Вържа, Юла-
ри, Едеци, Каналъ и върви за
царвули.**

Първокачествена прясна Мая за сирене,
оцетъ Есенция и екстра изработка български
Сардели по 25 лв. кутия.

Впрочемъ желаете ли да спестите пари
въ голъмата криза прави покупки си отъ
магазина „САВАТА“.

Съ почитание: САВА БОНЧЕВЪ

ПЕНЧО Ц. ЧОЛАКОВЪ

КОЛОНИЯЛЕНЪ МАГАЗИНЪ И ТЮТЮНЪ
НА ЕДРО

НОВИ - ПАЗАРЪ

Съобщавамъ на почитаемота си кли-
ентела и на всички Коопераци и Бакали, че
продавамъ

—Захаръ на едро—

Постояненъ депозитъ —конку-
рентни цѣни.

Съобщавамъ на
всѣхъ бакали и коо-
перации отъ града и
околията, че иматъ
фабричния складъ на
всѣхъ вадове вжжа
вжжени юлари, вър-
ви и канани, които
продавамъ по фаб-
рични и до невероят-
ностъ конкурентни
цѣни.

Посетете мага-
зина ми и се увере-
те!

Съ почитание:

Гавр. Юрдановъ

Невероятно, но факти

Побързайте за да не изгубите!

Защо не давате своитъ нареждания
Какво трѣба да правимъ? Къде
трѣба да вървимъ?

Но кой можеше да донесе на-
реждане тукъ? А помощъ все още
не идва. Какво става напредъ, въ лѣ-
во въ дѣсно?—Кой знае!

Нито отчаяние, нито надежда се
четеше по застиналото мраморно
лице на батерейния, станало съвър-
шенно безучасно. Следъ като изгле-
да ширината напредъ той изведнажъ
рязко се обърна полу на дѣсно, съ
чистъ светълъ погледъ изгледа
всички войници, направи жестъ ка-
то да ги поздравява и съ бързи
крачки излезе напредъ къмъ руси-
тъ, но тези които стреляха виждаха
всичко което става напредъ.

—Господинъ фелдфебелъ, коман-
дира се застреля!—уплашено из-
вика единъ отъ стрелците.

—Къде?—сепнато подскочи фелд-
фебела и се намери при командира.

—Господинъ капитанъ?
—Не хваня джовла да го вземе
—съ най обикновенъ тонъ отговаря
батерейния и сърдито захвърли пис-

толега на земята.

—Иде подкрепление! Ура!—изрече
ха войниците задъ сламитъ.

Капитана и фелдфебела бързо
се обърнаха назадъ и впериха очи
къмъ близкия ридъ въ мигъ очитъ
и на двамата светнаха, лицата имъ
се оживиха и покриха съ червенина
а четири сълзи като диаманти блес-
наха на ресниците имъ.

Една българска рота бѣгомъ
слизаше по стрѣмнината. Ротния ко-
мандиръ въ бързината забрави да
слезе отъ бѣлия си конь, затова
привлича всички огънь на руситъ
върху си и още въ първитъ минути
следъ появата му пада убитъ,
пронизанъ отъ десетки куршуми.

Ротата премина линията на сла-
митъ и залегна отъ умора, но следъ
отдыха нѣма кой да я привдигне
напредъ, макаръ че руситъ почнаха
да отстъпватъ. Батерейния команди-
ръ вече подболренъ, бѣше застаналъ
задъ веригата и подканяше пѣхо-
тинците да стрелятъ по остъпающи
тъ руси.

—Стреляйте по онази гъста група

която отстъпва по долчинката! Стое-
ляте дел! Единъ куршумъ ще про-
ниже петъ души отведнажъ!—угосва-
ря батерейния командиръ, но залег-
налитъ въ краката му пѣхотинци
млъчатъ занаемги.

—Та стреляйте дел! Глупаци съ
глупаци! Не чуваме ли? Не вижда-
те ли?—сърди се батерейния и
се привежда да срита непослушни-
тъ, но бързо се отдръпна насоче-
ния си кракъ и стѣписа две крачки
назадъ.

Наистина глупцитъ нито чуваха
нито виждаха вече, голѣми ловки
кръвъ бѣха обгарили въ червено зе-
мята подъ тѣхъ.

Стѣписалъ се назадъ, батерей-
ния едва ли не се сблъска съ че-
тирма току що пристигащи пѣхотни-
ци, но забелязалъ ги, той веднага
почна да командва:

—Стреляйте! Стреляйте по онези
тамъ дѣто отстъпватъ по долчинка-
та.

Но ние сме свърски господинъ
капитанъ!
Сънъ ли е това или действител-

Преписъ отъ преписъ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 950

Шуменски Окр. Сждъ углавно отдѣление въ раз-
поредителното заседание на 2 юлий хилядо и девет-
сотинъ и тридесета година въ съставъ.

Председателъ; Д.Н. Поповъ

Членове: Е. Даскаловъ, Юр. Геновъ доп. чл.
при Секретаря . . . и съ участие на Прокурора . . .
слуша доложеното отъ доп. чл. Сждия Юр. Геновъ
преписка вх. № № 8146 и 8193 отъ 1. VII. и 2. VII.
1930 год.

Съгласно чл. 10 ал. II отъ закона за изстребление
на разбойниците.

Опредѣли:

Да се извърши публикацията въ единъ отъ мѣстнитъ
вестници, както и да се съобщи на всички общини въ
Шуменски Окръгъ и Провадийска Община че се иска
обявяването на ЯКУБЪ АЗИСОВЪ, роденъ въ с. Ма-
лчъ Провадийско, живущъ въ с. Писарево Н-Пазарско
КРЖСТЮ МИРЧЕВЪ ЗЛАТЕВЪ, родомъ отъ с. Кж-
злджиларъ, Провадийско и живущъ сжщото село и
ЕХЛИМАНЪ САЛИЕВЪ отъ с. Подгорица, Ески-Джу-
майско, за разбойници затова, че сж извършили реди-
ца грабежи.

Задължава роднинитъ на посоченитъ по горе лица,
както и всички ония които ги познаватъ, въ дваве-
сетъ дневенъ срокъ отъ публикацията на настоящото
определение да съобщятъ гдѣ се намиратъ по настоя-
щемъ.

Следъ изтичане на показания срокъ, дѣлото отно-
во да се внесе въ Р. З. за обявяване за разбойници
на поменатитъ лица, съгласно чл. 10 ал. II. отъ зако-
на за изстребление на разбойниците.

(под.) Председателъ: Д. Н. Поповъ

(под.) Членове: Н. Даскаловъ и Юр. Неновъ д. чл.
Вѣрно,

Съ оригинала който е приложенъ ктмъ вх. №
8146/1930 год. на Шуменски Окр. Сждъ.

Секретаръ: (п.) П. Ганчевъ

Вѣрно. при Шум. Окръжна Пол. Инспекция
Дѣловодителъ: (не се чете)

Вѣрно при Н-Пазарското Окол. Управление
Секретаръ: Н. Стойковъ

ЗАПОВЕДЪ № 88

гр. Нови-Пазаръ 7 Юлий 1930 год.

Отъ утре 8 того до второ нареждане касапътъ и
млѣкаритъ отъ града.

Заповѣдвамъ

Да продаватъ по цѣни:

1. Ягнешко месо кгр. по 24 лв. 2.) Говеждо месо
кгр. по 22 лв. 3.) Телешко месо кгр. по 25 лв. 4.) Ов-
нешко месо кгр. 23 лв. 5.) Козешко месо кгр. по 18
лв. 6.) Биволско месо кгр. по 18 лв. 7.) Бурми кгр. по
24 лв. 8.) Насечено месо говеждо кгр. по 25 лева
9.) Насечено месо биволско по 20 лв. 10.) Кесело млѣ-
ко отъ чисто овче млѣко кгр. 12 лв.

Преписъ отъ тая заповѣдъ да се връчи на всички
касаци и млѣкари отъ града за знание.

Всѣки е длъженъ да има цѣноразписъ показенъ на
видно мѣсто въ дюкяна си, на който винаги да бждатъ
вписани цѣнитъ.

На нарушителитъ настоящата заповѣдъ да се с-
стави актове за глоба, изпълнението на която възлагамъ
на всички служащи и агенти при общината.

Кметъ (п) А. Димовъ

Както виждаме, господа, всичко е добре наредено. Аг-
нешкото, телешкото, говеждо, козешко и т. н., т. до като се
стигне до кеселото млѣко по 12 лв. килограма.

Жегазисимо отъ вис-ката нормировка, трѣбба да забе-
лажимъ едно неудобство въ заповѣдта: когато месото се о а-
чи на ченгела, мѣчно може да се отдели овнешкото отъ бур-
мата, говеждото отъ телешкото и пр. Често пжти говеждо-
то ще минава за телешко, овнешко за бурма и т. н. т

Огнена рѣка.

На острова Савай, на
голъмия отъ групата острови
Самоа, има едно вулканич-
явление отъ най необикнове-
видъ и представящо една гр-
диозна сила. Цѣлия островъ
покритъ съ вулканични въз-
шения, нѣкои отъ които дос-
гати до 1200 м. височина. Е-
на частъ отъ тѣзи вулка-
действуватъ непрекъснато
Презъ 1905 година е станалъ
последното силно избухване
като е отворенъ единъ но-
кратеръ, нареченъ вулканич-
тавану. Лавата е залѣла и оп-
тошила най плодородната
ластъ на острова на едно ре-
стояние отъ 20 кв. мили и
стигнала до морето. Стран-
то е това, че отъ тогава
досега, значи 25 год отъ
тера продължава да се изли-
непрекъснато една огнена рѣ-
ка лава, която малко подъ
ха на кратера си е проби-
пжтъ подъ вече засъхнала
лава и тече съ силно клоко-
не, като сжщинска поэма
огнѣна рѣка, до морето, к-
дето се излива. Това стран-
явление привлича непрекъсн-
то на острова многобройни
ни и туристи.

За кланицимата.

Знаемъ че не ще
демъ чути отъ когото
трѣба. Но ние пишемъ
за ония, на които заре-
вето е изложено на го-
лъма опасностъ.

Гражданинъ си купува
со. Обаче отръзаното парче
идва тсчно и продавача—кас-
пинъ, добавя месо отъ другъ
парчета. Преди обаче да от-
же месото касапина почва да
стърже целия бутъ. На въпр-
са, защо това е така и да
би месото да е старо, дава
следния отговоръ.

—Месото не е старо: то
що сме кланици. Обаче клани-
та е до толкова замърсена
така наводнена отъ мухи,
то не може да се влезе въ
Мухитъ представляватъ така
компактна маса, шото до
се извърши прегледа му, не
то бива вече оплюто.

Нѣма нужда да се из-
ва голѣмия рисъ съ здраве-
на гражданството въ слу-
Ние напомняме на длѣжност-
нитъ лица да взематъ ефика-
ни мѣрки за хигиената въ
нищата. За мухитъ има мно-
лесни начини да се изстреб-
Разнитъ препарати като „Фли-
„флай-токс“, „Флагъ-Блак“
и прочие тукъ може ефикас-
да се приложатъ. Обаче
всичко това трѣбва по-
заинтересованостъ, по-вече
жи.

До колкото знаемъ,
ветер.лѣкаръ е наредилъ
чи касаци да поставятъ му-
ловки въ касапниците си. За-
се пакъ кой трѣбва да кон-
лиратъ изпълнението на
наредба. Обаче не всички
саци сж изпълнили желани-
на лѣкаря. Но ако имаше
касенъ контролъ—друго
ше да бжде.

—Слушамъ, господинъ капитанъ,
отговориха четирмата изведнажъ
се оправиха къмъ възводетъ.

—Фелдфебелъ! събери прислу-
приготи снаряди и следвай ротъ

—заповѣда батерейния команди-
на фелдфебела, защото офицеръ
му беха ранени и отнесени въ
нищата още въ по-преднитъ дни

Подъ замаха на ножеветъ
мощното ура на прясната ротъ
танали сжщо безъ началници

обърнаха гърбъ. Когато похотъ
тѣ върнаха орджията преобри-
се въ лжове, тигри, леопарди

нѣмаха повече нужда отъ
и командири, Единъ левантъ

ноокъ момъкъ съ едва що
мустаци, пръвъ забеляза орж-
армахна пушката високо надъ

вата си, реана ура и съ кри-
смъртта полетя къмъ тѣхъ

пръвъ стигна въ батареята
чудна случайностъ се озова
изоставеното оржие на Никола

хайловъ. Коленичилъ до изти-
вече желѣзо, той го прегръ-
луна, а следъ това се отпу-